

ocietăți

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
 Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Nu se vor nafranca și nu se primesc.
 Abonamentele nu se restituie.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Expedite mai primesc în Viena
 S. Meise, Hassenstein & Vogler (Otto
 Schas), H. Schalek, Alois Herndel, M.
 Oakes, A. Oppelk, J. Donnerberg; în
 Bucaresta: A. V. Goldberger, Eck-
 stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
 Beyer; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o serie
 garsond pe o coloană 6 cr. și
 30 cr. timbru pentru o publi-
 citate. Publicații mai dese după
 tarife și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o
 serie 10 cr. v. k. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” este în vânzare și
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate oficiile
 poștale din țară și din afară
 și la d. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiune, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etagului
 I.: pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei lun-
 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
 sau 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiile sunt
 a se plăti înainte.

Nr. 39.

Brașov, Sâmbătă, 19 Februarie (3 Martie)

1894.

Podul dintre Germania și Rusia.

Brașov, 18 Februarie v.

Răsboiul vamal între Rusia și Germania este în ajun de a se termina prin încheierea unui tratat comercial ruso-german.

De câteva zile s'a început desbaterea asupra acestui tratat în parlamentul german. Contrarii lui sunt foarte numeroși. Cu toate acestea se crede, că tratatul va fi primit cu o mică majoritate.

Scim, cât de mare importanță i-se dă în Berlin unei înțelegeri pe terenul economic cu Rusia. Insuși împăratul Wilhelm a intervenit în persoană în favoarea tratatului comercial cu Rusia, stărind ca să fi primit și dându-se se cunoscă, că dela primirea lui în parlament atâră în viitor bunele relații ale Germaniei cu Rusia, ce sunt reclamate de marile interese ale susținerii păcii.

Cancelarul Caprivi, făcându-se ecoul dorințelor împăratului, a declarat în vorbirea sa, ce-o publicăm mai jos, că tratatul din cestiune formeză podul între cele două mari națiuni, că are o importanță extraordinară pentru politica germană și este rezultatul stăruințelor de un veac ale Germaniei pentru o înțelegere economică cu Rusia.

Și Rusia și Germania s'au înșelat în privința efectelor, ce le-au așteptat dela răsboiul vamal.

Rusia a crezut, că pierderea, ce-o suferea prin izolarea ei cu Germania, va putea fi înlocuită cu mijlocele proprii ei bogății economice. Dér réna recoltă din anii ultimi cu urmările ei desastrose pentru starea economică a împărăției, precum și greutățile, cu cari au avut să lupte exportul de grâne rusești în

timpul din urmă, au contribuit ca în Petersburg să se ia hotărârea de a pune capăt răsboiului vamal printr'o înțelegere cu guvernul german.

Germania, la rândul ei, a crezut, că prin răsboiul vamal inițiat încă de principele Bismarck, va crea Rusiei o stare financiară așa de critică, încât să fiă economicește sdrobotită și astfel silită a recurge la ajutorul și la prietenia Germaniei. Scopul acesta însă nu numai că nu și l'a ajuns politica germană, dér încă a produs pe terenul politic nise rezultate foarte nefavorabile pentru Germania prin aceea, că a deschis porța nisuițelor anti germane, cari și au aflat expresiunea cea mai înaltă în înțelegerea ruso-franceză, la Kronstadt și la Toulon.

Acum cei din Berlin nu mai diceau ca mai înainte, că două state se pot război pe cale economică și totuși pot trăi în raporturi politice amicale, ci au început să recunoscă, că este neapărat de lipsă ca Germania să încheie pace economică cu Rusia, căci numai așa va fi posibil ca și raporturile politice dintre ambele state să devină mai amicabile și acesta stare de lucruri să contribuie la slăbirea legăturilor dintre Franța și Rusia.

Astfel s'a născut actualul tratat comercial, care este înfișat de cancelarul german ca o garanță a păcii. Rusia va putea exporta în viitor cerealele ei în Germania în aceleași condiții, ca Austro Ungaria, și în schimb ea a făcut industriei germane concesiuni însemnate vamale.

Acosta este opera păcii, despre care a disc Caprivi, că servesc scopurile politice germane, cari sunt totodată și scopurile triplei alianțe.

Ca dovadă cancelarul a declarat, că realizarea tratatului comercial cu Rusia a fost salutată cu bucurie de bărbații de stat ai Austro-Ungariei și ai Italiei. Cu toate că monarhia noastră prin concesiunile vamale făcute Rusiei pentru exportul cerealelor ei în Germania, perde un avantaj, foile oficiose din Viena și din Pesta se felicită, că s'a putut ajunge la acesta învoielă ruso-germană — și toate numai de dragul susținerii păcii.

„Punem mare preț pe aceea” — dise cancelarul Caprivi — „ca să ne regulăm raporturile economice cu Rusia pe 10 ani și să arătăm astfel lumii, că încât atâră dela noi, avem intențiunea de a ține pacea de cece ani”.

Ba mai mult, Caprivi a pus în perspectivă un fel de uniune a statelor europene cu scop de a-și crea o mare politică comună economică.

Este un ideal mare de pace generală, după care alergă aji bărbații de stat germani dela cârna împărăție, dér realitatea ne dovedește, că deocamdată adevăratul lor ideal este de a face podul, care se lege două națiuni, reinviind vechia amiciția germano-rusă și făcându ca politica rusescă să părăsască cu încetul cărările, pe cari a pășit la Kronstadt și la Toulon.

Putea va ore tratatul comercial să producă o astfel de întorsătură? Acesta este și rămâne marea întrebare a viitorului.

Irlanda și Transilvania.

Diarul francez „Journal des Débats” dela 23 Februarie a. c. publică un articol, ce l'a primit din Bucuresci sub titlul „România din Ungaria și Maghiarii”, în care, espa-

nându cestiunea română în regatul ungar, face mai întâi o asemănare între cestiunea acesta și cea irlandeză, care e mult mai familiară publicului francez. Eată punctele de asemănare și de deosebire, ce le află autorul articolului între Irlanda și Transilvania:

Spre a da o idee exactă de cestiunea română în regatul Ungariei, o pun mai întâi în paralel cu o cestiune mult mai familiară publicului francez: voesc să spun de cestiunea irlandeză. Punctele de asemănare sunt mult mai numeroase, de cum ar fi cineva ispitit să creză.

În Irlanda, ea și în Transilvania și în comitatele limitrofe, — unde se găsesc 3 milioane de Români față de un milion și câte-va sute de mii de Maghiari ori Sași, — cestiunea națională este în același timp etnografică, socială și religioasă. În Transilvania, ea și în Irlanda, guvernul aparține unei rase cuceritoare, relativ târziu venită în țară, și această majoritate profesază o altă religie, decât masa popoului, — marea proprietate fiind monopolizată de magnații unguri, toți catolici sau calvinști, pe când majoritatea română, exclusiv compusă din ortodocși sau greco-catolici, nu posedă decât proprietatea mică, și și pe acesta numai dela 1848; în Transilvania ea și în Irlanda, industria și comerțul sunt în mâinile rasei cuceritoare, — decât nu în ale Sașilor, pe cari regii Ungariei i-au adus în țară, în cursul secolului XIII, spre a popula unele teritorii devenite pustii în urma invasiunilor Tartarilor, cari decimase ori isgonise populațiunea autohtonă. În Transilvania, în fine, ca în Irlanda, un colț de țară este ocupat de o masă compactă de locuitori aparținând rasei cuceritoare: — este la nordul Irlandei, Ulsterul colonizat cu Englezi și Scoțieni, este unghiul sud-estic al Transilvaniei, regiunea Săcuiilor, cari nu sunt în realitate, decât Maghiari. Dér am terminat cu asemănările, pe când deosebirile sunt considerabile.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Amorul transmis,

după Octave Fére.

I

După bal.

Carnavalul anului 1869 era la apogeul său; ca atâtea alte glorie, se stingea și el, după ce aruncase cea mai brillantă strălucire. Se dedea cel din urmă bal masecat și lumea dansa deja de două-ore. Ca și cum pentru a brava această di de înmormântare a carnavalului, dansatorii își luară aerele cele mai vesele, orchestra cânta ariile cele mai atrăgătoare, în întregul salonul de dans era un adevărat vârtej și mișcare asurzitoare.

Dansul era pe sfârșite, și dansatorii simțeau necesitatea de a se odihni și a lua câte-o beutură întăritoare. Câți-va din ei nu mai așteptară ora nefastă, când se vor stinge lămpile pentru a anunța închiderea acestei serii de petreceri, ei eșiră din bal ca să apuce câte-o trăsura pentru a-i conduce pe unii acasă, pe cei mai mulți însă pe la restaurante și berării.

O grupă compusă din șapte persoane, patru bărbați și trei femei, se scoborâră din

echipagele lor înainte restaurantului central. Ei nu diseră decât o vorbă și îndată un chelner, cu o atențiune, care proba în de-ajuns creditul de care se bucurau în acest restaurant, îi conduse într'un mic salon preparat anume pentru ei.

— „Am pus opt tacâmri, dise el, să ridic ulul?”

— „Förte bine ai făcut, îi răspuse un tiner; ocupă-te numai, ca să ne servesc”.

— „Și mai cu semnă cât se poate de prompt!” adăgă cu un ton plăcut de comandant o fată frumoasă în costum de nimfă, acoperită de mătase și de dantele.

Chelnerul se închină și voi să iasă.

— „Stai puțin”, reluă nimfa, arătându cu dispreț paharele de diferite forme, ce erau pe masă, „ia paharele astea ordinare și adu-ne pahare pentru șampani!”

Chelnerul ascultă și nimfa se desbracă și puse blana pe un divan.

Ea era una din acele fisonomii răpitoare și provocătoare, care te încântă prin strălucirea ochilor și negrii, prin albăța dinților și mititei, prin frumșetea buzelor sale trandafir și prin părul său negru mătăsoș.

Costumul său era ast-fel tăiat, încât lăsa să se vadă talia sa sveltă, mișcările sale undulose ca a unui șerpe grațios, umerii săi albi de nimfă, brațele sale rotunde, picioarele sale mitite și mâinile sale mici și drăguțe.

Avea etatea aceea frumoasă, când amorul oferă acele beții dulci, cari nu-ți dau timp nici pentru a-ți aminti prezentul și nici pentru a te gândi la viitor.

Ceilalți șese meseri nu erau mai puțin tineri și eleganți. — Erau patru tineri și două fete, cari rivalisau cu nimfa atât prin lux, cât și prin cochetărie.

Tinerii aparțineau toți, precum se putea vedea, acelei juneți de aur, care chiar și în mijlocul viților pare așa de plăcută și de nepăsătoare, încât ești silit câte-odată să-i scuzi nebuniile.

Unul dintre ei numai, făcea o excepțiune, pentru-că fața sa avea un aer grav, bucuria și veselia sa nu era așa de expansivă și de sgomotosă ca la ceilalți, veselia sa era temperată prin momente de meditațiune, fapt ce făcuse pe amicii săi să-l numescă în risuri „filosoful”, ceea ce nu-l supără însă absolut de loc.

Intr'aceea totă lumea imitase pe nimfa, măscile fură aruncate departe, mantalele,

blănille, frisirile fură trântite a lene într'un colț formându ast-fel un munte, din care esala cel mai suav parfum. Fetele cu umerii aprupe goi, tinerii în costume pitoresci și luxoșe formau una din acele reuniuni, cari nu se mai vedd astăzi decât în teatru sau în tablourile picturilor vestigi.

O circumstanță remarcabilă era asemănarea, ce exista între un tiner, cu numele de Armand, în costum de bandit italian, care era amfizionul adunării, și între „filosoful”, pe care de acum înainte îl vom numi cu adevăratul său nume de Arthur. Același obraz, aceeași colere a părului și chiar și aceeași tunsură a barbei. Nu era diferență decât în trăsurile feței, decât ar fi fost examinate de aprupe.

Armand nu avea alt merit, decât să averse sa, pe care o cheltuia nebulos, pe când Arthur, artist desevășit, era în același timp pictor și poet.

— „La masă, dōmnelor!” strigă amfizionul.

Toți ascultară, afară de o fată în costum de odaliscă, ce ședea răsturnată pe o sofa.

— „Ce fel la masă?” strigă ea strimbându-se într'un mod adorabil, „când nu ne-a servit încă?”

În Irlanda, poporul cucerit și-a uitat limba și a adoptat pe aceea a apăsătorului; în Transilvania, din contră, este mai cu seamă limba ceea ce constituie naționalitatea română, și pe care Românii o apără cu mai multă energie.

În Irlanda, estensiunea regimului politic, sub care trăiesc Marea-Britania, a dat, în secolul nostru, câștig de cauză Irlandezilor asupra unui punct esențial: reprezentarea în sinul parlamentului; pe când, în Transilvania, legile electorale au fost concepute în felul d'a face imposibilă Românilor viața parlamentară. O altă deosebire, — și acesta capitală, — este că în regatul-unită nu se află naționalitate cucerită, decât poporul irlandez, și că raportul numeric între Irlandez și Englez este astfel, că nu va pute fi nici-odată cestiunea de o schimbare a situației actuale, fără consimțământul Marelui-Britanii; în Ungaria, elementul domnitor, Maghiarul se găsește în minoritate, și posibilitatea unei mișcări generale a tuturor celorlalte naționalități de sub coroana S-tului Ștefan față de acest element domnitor nu este cătuși de puțin nerealisabilă. Acesta este ceea ce face nu numai nedreptă, ci imposibilă desnaționalizarea Românilor.

Decă se adauge, că Irlandezii, cari au emigrat din verdele Erin și cari susțin mișcarea naționalistă, sunt despărțiți de frații lor prin Ocean, și că, cu toate că foarte numeroși în America și în Australia, ei nu constituie încă o naționalitate irlandeză, pe când cele 3 milioane de Români din Ungaria nu sunt despărțiți, decât printr'o frontieră politică de 7 milioane de conaționali ai lor, locuind: 1-a regatul României, 2-a Bucovina aparținând Austriei, 3-a Basarabia anexată la Rusia, este încă și mai evidentă, că problema română, cu toate, că amintind prin câte-va părți problema irlandeză, este mult mai complicată.

CRONICA POLITICĂ

— 18 Februarie.

Altaeri tribunalul din Belgrad a interzis apariția foilor sârbesci „Narodni Prijatelj” și „Samostavnost”. „Narodni Prijatelj”, foia fostului ministru de justiție Maximovics, a publicat un articol, care întrece cu îndrăzneală pe toate, câte au apărut până acum. Dăce într'acesta, că Scupștina viitoare va pune în stare de acuză pe însuși regele Alexandru, deore-ce el a vătămât constituția și astfel și-a nimicit inviolabilitatea asigurată prin constituția. În Serbia nu va mai fi altă domnitor, decât poporul suveran, care va mătura dinastia.

Lui „Kölnische Zeitung” i-se anunță

din Belgrad, că raporturile între Serbia și Rusia au devenit foarte acute. E de așteptat, că guvernul rusesc va face pași foarte energici. „Házánk” din Budapesta aduce din nou scirea, că Milan va ceda dorințelor Rusiei și în câte-va zile va părăsi Serbia. În contra guvernului Simici, Rusia nu are nimic.

Diarul italian „Corriere della Sera” din Milan vorbind despre stările din parlamentul italian, spune, că curajosul ministru de finanțe și-a început deja lucrarea distrugătoare, a căreia basă este chiar în cabinet. În cercurile parlamentare se vorbește fără genă de certe familiare și se crede posibilă o remaniere a ministerului prin retragerea lui Sonnino și a lui Saracco. În cameră nu se va pute dobândi o majoritate pentru proiectele lui Sonnino. Es-punerea lui e prețioasă pentru adevărul celălalt, ce-lu conține, metoda lui de vindecare însă e greșită. În fine, foia italiană amintesc pe Rudini ca pe același bărbat, care va pute să aplaneze toate dificultățile în viitor.

Ambasadorul englez din Paris, lordul Dufferin a declarat ministrului-președinte francez, că parlamentul englez este inclinat a lua parte la o conferință internațională, în care să se ia măsuri stricte contra criminaliștilor anarhiști și că guvernul englez va sprijini în principiu o eventuală propunere precisă a guvernului francez.

Cercurile politice engleze sunt în mare agitație din cauza afacerii cu demisiunea lui Gladstone, care cu toate desmințirile, pare, că se va întâmpla în scurt timp, deorece sănătatea lui e așa de sdruncinată, încât și amicii lui recunosc, că e imposibil să mai stea în fruntea guvernului. Partisanii lui Gladstone afirmă, că lordul Roseberry, ca ministru-președinte, și Harcourt, ca conducătorul camerei, vor pute susține la cârmă partida. Acesta însă e numai probabil, deorece ar trebui să se facă nouă alegeri, al căror rezultat este dubiu.

Arnold Forster, admiralul englez în neactivitate, a ținut zilele trecute în Londra o prelegere publică înaintea unei societăți ilustre și a atacat cu cele mai grave invinuirii guvernul englez pentru totala neglijare a apărării maritime a Angliei. Este mare eror, dăce Forster, de a fi cu încredere față de guvernul actual și față de oră și care altul, în ceea ce privește cestiunea marinei de război. Guvernele nici-odată n-au făcut cât de puțin pentru apărarea țării, până când n-au fost silite la acesta. Între ministeriul de război și celălalt al marinei nu este nici o

înțelegeră; c'ună cuvânt ministrii nu au corăspuns niciodată chemării lor. Poziția Angliei astăzi e foarte periclitată și în cas de război nici nu s'ar pute susține. Gibraltar nu mai are nici o însemnătate, e un simplu port de mare. Administrațiunea militară a Angliei e de totu neglăsă, și acesta este un dublu pericol pentru Anglia în fața atitudinii dușmănoase, ce-o manifestă oficerii înalți de marină franceză și însuși ministrul de marină francez, la totă ocaziunea. Forster provăcă în fine pe ascultători să comunice, să propage gravitatea cestiunii marinei în toate clasele societății engleze.

Tratatul comercial ruso-german.

Discursul d-lui Caprivi.

Martie a vorbit în desbaterea asupra tratatului comercial cu Rusia cancelarul conte Caprivi. Tratatul acesta, dăce el, are să fie o punte între două națiuni. El este o bună operă, de a căreia necesitate s'a convins. Ministrul prusian și consiliul federal a primit tratatul unanim. Și bărbății de stat conducători ai Austriei și ai Italiei și-au exprimat bucuria asupra acestui tratat, care servește scopurilor politice germane și a susținerii păcii, ce le urmăresce tripla alianță. Respingerea acestui tratat încheiat pe 10 ani, ar însemna continuarea războiului vamal și ruperea tuturor firelor, ce legă Germania cu Rusia. Tratatul este ultima verigă în lanțul, ce s'a început cu încheierea tratatului cu Austro-Ungaria. Încercările unei apropiări economice de Rusia se fac de 100 de ani. Acum cea mai mare parte a națiunii se bucură, că scopul s'a ajuns.

Politica noastră e pacnică și nu se va pute contesta, că și tractatele comerciale urmăresc această țintă. Cu părere de rău a audiat pe unul din vorbitori dăcându, că atunci, când dincolo de granițe sunt așezate corpurile de armată, n'am pute să semțim la tratat. Densul (Caprivi) nu crede a fi corect de a se face de aici o cestiune militară. În ultima consecință acesta ar duce la războiul cu Rusia, căci decă nu am fi în stare a ne învoi în mod pacnic cu Rusia, ce ar rămâne alta decât războiul! Pot sta dincolo de granița rusă oră și câte trupe, și noi putem să așezăm trupe dincoace de graniță.

Punem preț pe aceea, dăce mai departe Caprivi, ca tratatul să fie încheiat pe de ce ani, ca să arătăm lumii, că voim să ținem pace de ce ani, căci printr'un război, tratatul s'ar anula și n'ar mai exista. La gloriă războinică nu nisum, voim să ne împlinim numai o problemă culturală și să ajungem la o conviețuire pacnică a popoarelor. În Germania s'au dat omenii de a privi un pericol mare

în panslavism și panrusism. Ei, decă am refusa mâna, ce ni-o întinde Rusia, atunci acesta nu ne-ar molesta cu panslavismul? Respingerea tratatului ar însemna, că tăiem toate firele, ce ne legă cu Rusia, și cele vechi și cele noue. Prețul, ce s'a plătit pentru tratat, este a se afla în tratatul cu Austria. Acest preț n'a fost prea mare, cum cred cei mai mulți dintre D-Vostre. Nici că se împorță atât de mult din Austria, cum se credea la început. Am dat tariful convențional Rusiei și primim pentru acela concesiuni ne însemnate din partea Rusiei. Prețul, ce l'am plătit Austriei, mereu îl scotem din noile tratate, fără să mai adăgem ceva la el.

SCIRILE ȚILEI.

— 18 Februarie.

Invetătorii săsesci. În adunarea comisiunii administrative a comitatului Bistrița-Năsăud din 16 Februarie făc inspektorul de școlă împărțirea, că procederea față de invetătorii dela școlile populare pentru instrucțiunea limbii maghiare s'a regulat de ministrul de culte astfel, ca să fie casu singuraticu să fie tractat separat. Rescriptul ministrului, dăce „Sieb. d. Tagbl.”, pretinde decă chiar contrarul dela modul cum s'a procedat prin destituirile sumare prea zelose și superficiale, prin cari simplaminte s'a periclitat existența multor invetători calificați după toate recerintele legii.

— o —

Țarul în Berlin. Foile germane aduc scirea, că Țarul încă în decursul verei următoare, înainte de a călători la Kopenhaga, va visita în Berlin pe împăratul Wilhelm, ca să-i mulțămescă pentru ostenețele, ce și-le-a dat, ca să se încheie convenția comercială germano-rusă.

— o —

Congresul alu studenților maghiari. În 17 Martie n. c. se va țin la Clușiu un congres general al delegaților universitari maghiari din țară. Programul congresului încă nu este definitiv stabilit.

— o —

Impăratul german a dăruit pentru nenorocirii de pe cuirasa „Brandenburg” 3000 de marce. Principeasa Irena totu pentru scopul acesta a adunat 15.000 marce. Oficiul imperial de marină s'a îngrijit, ca să fie asigurate veduțele rămase după cei nefericiți, cu sume mai mari de ajutor.

— o —

Amintirea bătăliei dela Sebastopol. Amintirea luptelor dela Sebastopol, în cari s'a stins viața atâtor soldați bravi francezi și ruși, deșteptă acum în amândouă națiunile simțăminte prietenești. Te-

Ușa se deschise ca și cum pentru a-i răspunde și chelnerul aranjă pe masă bucatele ce împrăsciau în salonașu un miros îmbătător.

Atunci se sculă și ea și se apropiă de masă, esaminându cum se arangiaseră cealaltă la masă.

— „Sărmane Arthur,” dăce ea, „te-ai așezat tocmai lângă scaunul celălalt gol, care trebuia să servescă companiei tale. Nici Carolina, nici Victoria nu au milă de d-ta. Vezi ce va să dăce de a face pe filosoful, mai cu seamă în timpul carnavalului? — Un cavaler plăcut, ca d-ta, să ședă între doi bărbăți și un scaun gol; urit lucru. Nu răspundeți nimic, domnișorelor?”

— „Ce vrei să facem, de vreme ce Arthur este un sâlbatic,” răspunse blonda Carolină.

— „Adevărat, că ești sâlbatică?” întrebă nimfa, pe care o chiama Angela, suridându.

Arthur se mulțumi să suridă drept răspuns, er Angela se așeză lângă bandidul.

Masa fu foarte veselă și ajunseră astfel la desert în mijlocul unui tunet de risete și nebunii.

Cu toate acestea, în măsura, în care veselia mesenilor creștea sub influența șampaniei, față de Armand, amfizionul, ea avea un efect cu totul contrar. Veselia sa devenia mai puțină expansivă, risul său era forțat și pe fruntea sa trecea un nor de grije și de nemulțămire.

Un singur asistent păstră destul sânge rece pentru a observa acesta și de atunci încetă și el de a mai bea.

Apucându de braț pe vecina sa, el îi dăce: „Angelo! ești în stare de a asculta un cuvânt serios, ce vreu să-ți spun?”

— „De sigur, dragă, te ascult,” răspunse ea suridându; „vrei, poți, să-mi vorbești de amor?”

— „Nu, copilă, altceva.”

— „Atunci nu te ascult.”

— „Te rog,” insistă el.

Ea încep să ridă și-și astupă urechile cu mânuțele ei frumoase.

— „Ceri cuvântul,” strigă ea după câteva minute.

— „Să acordă,” i-se răspunse.

— „Propun să bem în sănătatea lui Armand!”

— „În sănătatea lui Armand!” strigară toți în cor.

— „Mulțămesc!” răspunse bandidul, care era foarte palid.

Unul din amicii săi îi întinse mâna, pe care el o strinse cu cordialitate și îi dăce:

— „Sunt mândru de tine, Armand, și de sigur că vei eși învingător din această urită afacere.”

— „Și eu!” răspunseră toți mesenii.

— „Este adevărat așadără,” întrebă o fată, „te bați mâne în duel?”

— „Da, dragă, îi răspunse vecinul ei, se bate mâne și încă se va bate ca un leu.”

— „Cu cine?... pentru ce?...” întrebă ea din nou.

— „Ești pentru ce,” răspunse vorbitorul: „abia intraserăm de-o jumătate de oră în bal, când un domino negru se apropiă de noi și făcându semn măscilor, cari circulau prin salon, el se așeză în fața lui Armand și...”

— „Și-mi dăce laș!” continuă Armand crîșnind din dinți.

— „Tu însă te-ai purtat foarte bine,” continuă naratorul, „el voia să-ți smulgă masca, dăce tu i-ai răspuns cu un ton, pe care nu-l voiu uita nici-odată: „Este de prisos, domnule, îți voiu proba că te-ai

înșelat amar. Spune-mi numele d-tale și ora când dorești să ne întâlnim.”

— „Și ești pentru ce,” răspunse un alt mesan, „peste două ore eu și Edmund suntem martorii lui Armand în duel.”

— „Dăce cum se numesc?” întrebă Victoria, — „el trebuie să-ți-a spus numele.”

— „Da! am carta sa de vizită.”

Armand puse mâna în busunarul vestei, dăce în loc de a scote o cartă, el scose o scrisore.

— „Ah!” dăce el, „ești o scrisore, ce mi-s'a adus înainte cu o jumătate de oră de a pleca la bal și pe care am uitat să o citesc.”

— „Ad'o încoc!” dăce Angela luându-i-o.

— „Dăce abia aruncă o ochire pe scrisore și deodată se resturnă pe scaun dându un țipet.”

Armand îi smuci scrisorea din mână și cetindu-o, puse mâna pe frunte și strigă cu desperare:

— „Blastemat! Sunt blastemat!”

(Va urma.)

legrame din Parisu aducă scirea, că marele duce Mihailu cu ocaziunea aniversării bătăliei dela Sebastopolu a trimis maresalului franceș Canrobert o telegramă, în care, la încheiere, felicită armata și flota de războiu franceșă, precum și pe maresalul Canrobert.

—o—

Atacul la granița ruso-germană. O telegramă din Moscva spune, că înainte cu câteva zile s'a întâmplat un atac între un deșpărțământ de dragoni ruseși și unul de ulani prusiani, la granița ruso-germană. Se dice, că adică Prusii au trecut peste granița și au folosit la proba lor de pușcat stălpul ruseș, care indică granița țării, ca țintă. După ce Prusii, cu toate provocările Rușilor, au continuat a pușca la țintă, acești din urmă au năvălit asupra Prusilor. În decursul atacului au căzut din amândou părțile mai mulți soldați. În fine ulanii se retraseră, er Rușii îi urmăriră câțva timp. Cercurile militare ruseși au denegat ori și ce deslușir asupra amănuntelor spre a evita neînțelegeri internaționale.

—o—

Pentru universitatea din Budapesta, a testat o femeie bătrână, văduva Gárdos, suma de 178.000 fl. și adică pentru: „mensa academica“ 10.000 fl. pentru spitalele universității 18.000 fl., pentru societatea de ajutorare a medicinistilor 10.000 fl. și acesteia i-a testat și biblioteca bărbatului ei, în fine pentru înființarea unei a treia universități 150.000 fl. Tinerimea universitară a luat parte în corpore la înmormântarea femeii mecenate.

—o—

Emigrările la America. După o statistică a biroului economic din Washington, în anul 1893 au emigrat la America 488,775 de indiviți; dintre aceștia se vinu pe Ungaria 26,219. În 1892 însă, numărul emigranților din Ungaria a fost de 32,683. Sunt 20 de ani, de când între locuitorii din Ungaria s'a introdus obiceiul de a emigra la America și s'a constatat, că dintre acești emigranți foarte puțini sunt, care se întorc în patria lor. Mai ales dintre Slovaci se găsesc, care vin îndărăt; dintre cei ce au emigrat însă din părțile de dincolo de Dunăre, nu s'a întors până acum mai nici unul.

—o—

Concesiunea căilor ferate cu România. În numele locuitorilor din Chezdi-Oșorheiu s'a înaintat zilele acestea o petiție către camera din Budapesta, în care se cere, ca în interesul comitatului Treiscaune, al Sécuimei în genere și al orașului Chezdi-Oșorheiu, concesiunea căilor ferate ungare cu cele române să nu se facă pe la Ghimeșu, după cum s'a hotărât în principiu, ci pe la Oituz. Până la Chezdi-Oșorheiu linia ferată este deja construită, de aci până la granițe nu sunt mai mult ca 38—40 kilometri. S'ar face prin urmare însemnată economie, căci calea pe aici ar fi mai scurtă cu 80—100 kilometri, ca pe la Ghimeșu. Ar mai avea și avantajii industriale și economice însemnate; pe linia dela Oituz sunt însemnatele izvore de petrol, apoi minele de ghips, o pădure seculară de vre-o 60,000 jugere etc., toate acestea s'ar putea exploata ușor, decât linia ferată s'a construi, pe la Oituz. Acestea sunt motivele, ce se aduc în petițiune.

—o—

Canuni și logodnă. D-lu Ioan Șerbanu, proprietar în Bradu se va cununa Duminecă, în 4 Martie n. c. cu d-ra Leonidea Feiert. — D lu Ioan Cupșia, din Cupșeni, teolog în Sibiu, s'a logodit la 13 Febr. cu d-ra Ana Florea din Sibiu. — Dorim fericire tinerelor părech.

—o—

Pentru orașeni, funcționari, etc. care au ocupații sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea misturei. O cutie 1 fl. se poate căpați dimne prin poște de către farmacistul A. Moll liferantulu curții din Viena. Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceară preparatul lui Moll provădit cu marcă și subscriere.

Din camera ungară.

Dezbaterea asupra căsătoriei civile.

Sedința dela 26 Febr.

Alexandru Wekerle, ministru-președ.: Motivele, care au necesitat aducerea acestor proiecte, nu sunt a se căuta în ordinațiunea din Februarie 1890, ci în timpuri mult mai vechi. Marea luptă ce a decurs între diferitele biserici și confesiuni înainte de 1791, nu a fost rezolvată prin legile dela 1791. Atât prin acele legi, cât și prin legile bisericesci, ce s'au adus în secolul de față, s'a regulat, ce-i drept, cercul de drept al bisericilor între sine etc., der regularea raporturilor dintre biserică și stat a rămas aproape neatinsă. Drepturile de căsătorie s'au dezvoltat separat unele de altele și cu cât principiul libertății religioase și a conștiinței a prins mai adânc rădăcini în societate, cu atât bisericile au fost mai puțin în stare de a mulțumi lipsurile societății și cerințele statului modern. De aci a provenit necesitatea de a se regula de-o parte raportul bisericilor între sine, de alta raportul bisericilor față cu statul. Când am vădit însă, că o regulare multămitore și pentru durată a raporturilor dintre biserică nu este cu putință, după ce s'a ivit mai ales în cestiunea modificării articolului de lege 52 din 1868, prin care scopul însă nu s'ar fi putut ajunge: atunci ni-am pus de gând să despărțim cercul de activitate dintre stat și biserică și în consecență să introducem căsătorie civilă și matriculele de stat. Diferența principiară între noi și între d-lu deputat conte Apponyi Albert este, că noi voim să separăm cercul de activitate dintre stat și biserică; d-lu conte Apponyi, pe cât am înțeles, țintesc la același scop, der dorește alte măsuri de tranziție, care nu despart cercurile de activitate.

Eu sunt de părere, că cestiunea această religioasă este tot-odată și cestiunea liberalismului, pentru-că cel ce proclamă libertatea conștiinței și a religiei și vrea să tragă consecențele aceleia, trebuie să voască și separarea celor două cercuri de activitate și să i se garanteze atât statului, cât și bisericii libertatea de acțiune în cercul său, amăsurat proprietății trebuințe.

Pentru liniștire, vorbitorul asigură, că în ce privește biserica reformată, acesta n'are să se temă că va fi păgubită, căci statul se va îngriji de soarta ei; și în bugetul anului curent dotațiunea acestei biserici a fost sporită cu 150,000 fl. și s'au luat măsuri pentru a se urca în viitor la o sumă și mai mare; se va aduce chiar o lege, prin care să i se garanteze bisericii reformate pentru totdeauna această subvențiune. Cât pentru biserica catolică, acesta încă nu are să se temă că va fi păgubită, căci acum este la ordinea zilei regularea congruei și într unu câtă izvorele de ajutorare ale acesteia n'ar fi de ajuns, statul nu va întârzi de a-i oferi ajutorul său. Se va îngriji tot-odată guvernul, ca acei preoți ai bisericii, care vor primi ajutoare dela stat, să servescă în toate privințele pentru întărirea ideii de stat maghiar.

Vorbitorul a făcut socotela, că în cazul când preoții ar pierde de-odată toate venitele stolare, ce le-au avut până acum din botezurii, cununii și înmormântării, suma la care s'ar urca aceste pierderi ar fi în total de 413,000 fl. la an; dintre acestea se vinu pe catolic 163,000; pe greco-catolic 49,000; pe greco-oriental 85,000; pe reformați 60,000; pe ev. augustini 29,000; pe israeliți 22,300 fl. și pe unitari 2974. Acesta ar fi așa-dăr venitulu, ce l'ar pierde preoții. Ministrul dice însă, că această pierdere a venitului lor nu va urma, decât în decursul timpului. de altă parte apoi statul se va îngriji, ca să despăgubească preoțimea pentru aceste pierderi. Vorbitorul recomandă proiectul spre primire.

După unele lămuriri date de conte Szapary Géza, ședința se încheie.

Literatură.

În tipografia „Aurora“ A. Todoran din Gherla (Szamosújvár) a apărut: **Țile negre**, versuri de *Petrea dela Clușiu*. cu o prefață de George Simu. Broșura I. Formată 8° de 112 pag., conține 37 poezii, tipar curat, hârtia fină. Prețul 50 cr. Venitul cur. t. e destinat pentru înființarea unui fond, din care cu timpul să se dea o fôia pedagogico-literară.

„Vatra“, noua fôia ilustrată pentru familie, ce apare în Bucuresci de 2 ori pe lună în editura librăriei școlilor C. Sfetea (Bucuresci I) a apărut Nr. 4 cu următorul sumar: Stratur în poezia noastră populară, de V. Onițiu; Acasă, poezie de T. Dușescu; Două surori novelă de I. Rusu Șirianul; Vecinic, poezie, de Elisabeta M. Ionescu; Mara (urmare); Răsunare de Carmen Sylva, trad. lib. de I. L. Caragiale; Uciderea Domnului Tudor, poezie, de V. D. Păun; Andrei Mureșianu (portret și biografie); Ursarii, de St. Besarabeanu; Ștefăniță-Vodă, poezie de G. Coșbu; Feliu de felu, Ghicitori etc. În text mai sunt vre-o 8 ilustrații executate cu multă artă. Abonamentul costă 12 fl. la an.

Românische Jahrbücher, revistă politică literară, anul al 10-lea, a apărut fascicolul I, pe luna Ianuarie 1894, cu următorul cuprins: Simptome de împăcare, de Alexandru Mocsonyi; Reacțiune; Etnologia Bucovinei, de R. F. Kaindl; Universitatea română din Bucuresci; Revistă: Un nou diar român; Libertatea presei în Transilvania; Din temniță; Presa germană și cestiunea română. Editor Dr. Corneliu Diaconovich, Redactor responsabil Dr. V. Branice. Apare în Timișoara. Representant pentru România: Banca C. Steriu, Strada Lipscani Nr. 19.

În tipografia „Gutenberg, Joseph Göbl“ din Bucuresci a apărut: **Fabulele lui Lessing** în prosă și versuri. Insoțite de un număr de fabule alese din Hagedorn, Gellert etc. Textul german întocmit conform noului program pentru seminarii și școlile normale, și publicat cu note explicative, de Dr. G. Coman, profesor de limba și lit. germană la seminarul central și la școala specială de artilerie și geniu din Bucuresci. Fom. 8° de 70 pag. Prețul 1 leu.

Teatrul german în Brașov. Cu mult succes s'a reprezentat er drama „Der Hüttenbesitzer“ de Georges Ohnet. Rolurile principale au fost în bune mâni. D-ra Hütter ca Claire și d-lu Preger ca Derblay au jucat de totu bravi. Iritațiunile, lupțele sufletesc și sentimentele iubirei fură de ei nu numai bine manifestate, der chiar și simțite. Deci ambii merită laudă. Publicul fu de astă-dată ceva mai grațios, aplaudând mai mult ca altă-dată.

Deseră se va da piesa „Fräulein-Frau“ de G. Moser.

Ajutor pentru școlile din Blășiu.

Suma din nr. 38 alu „Gaz. Trans.“ 6643 fl. 71 cr.

Din *Stenea* pe lista nr. 77 s'a colectat dela M. Păculea preot gr. c. 2 fl.; Biserica gr. c. 2 fl. Alții cu creșterii. Total 5 fl. 4 cr.

Iuliu Pipoșu, stud. univ. în Clușiu, a colectat cu ocaziunea unei serate literare 29 fl.

Ioan Boeriu preot gr. c. în Lechința de Mureșu a colect. pe lista Nr. 551 dela: I. Boeriu 25 fl.; Al. Ciacianu 1 fl.; G. F. Negruț doc. 1 fl.; Laura Boeriu 10 fl.; A. Boeriu m. Bonieczki 5 fl. D. Vlasiu curat. 1 fl. Total 43 fl.

Ioan Popescu par. gr. c. în Feisa a colect. pe lista Nr. 292 dela: I. Popescu parochu 1 fl. Alții cu cruceii. Total 7 fl. 20 cr.

Petru Sima preot gr. cat. în Botiz 10 fl.

Basilu Denghel par. gr. c. în Pălatca a colect. pe lista nr. 297 dela B. Denghel par. 1 fl.; Al. Albon 2 fl. Alții cu cruceii. Total 5 fl. 70 cr.

Petru Unguru a colectat în Brașov pe lista nr. 99 dela: V. Voina 2 fl.; N. N., Unguru, Gr. Birea, C. Sotir, câte 1 fl.; Nation-griech. Kierche 10 florini. Total 16 fl.

Ales. Papiu, preot gr. c. în Bistra a colect. pe lista nr. 714 dela: Al. Papiu preot 6 fl.; Lucreția Papiu 1 fl.; Lucr. și Maria Papiu 1 fl.; Al. Dărăbant 10 fl.; Ios. Bucea 1 fl.; I. Haiduc, Carolina Balea, N. N., G. Ciorea lui Todor, Petruca Tistei a Glighi, G. Bursu câte 1 fl.; Romul Marcu 5 fl. Petru Gligor 2 fl.; Petru Simu 5 fl.; T. Achim, Ioane Birla, Scrob George I. Ioan, P. Balea hapa, P. Adam, Av. Mucea, G. Macarie I. Ursuț, Gavrila Balea I. Gavr, P. Selage I. George, C. Ristei I. Nic., I. Crețu I. Ioan, G. Igna a Tomii, câte 1 fl.; Bis. g. c. din Bistra 5 fl. Alții cu cruceii. Total 60 fl.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

Bombă în parlamentul din Budapesta?

Budapesta, 1 Martie n. Astăzi la orele 11¹/₂, pe când vorbea deputatul Kovács Albert în cestiunea politice bisericesci, servitorul biroului stenografic a aflat la capul scării, ce duce în biroul stenografic, un pachet învelit în hârtie. Servitorul luă pachetul și desfăcându-l află în el o bombă, ală căreia fitilul însă nu ardea. Servitorul puse bomba jos și grăbi să raporteze mai marilor. Bomba a fost dusă la secțiunea de poliție din apropiere, unde fiind cu de-amăruntul cercetată s'a constatat, că are o perfectă asemănare cu bombele întrebuințate de anarhiști. Când însă bomba a fost desfăcută, s'a aflat în ea—*faină de ferestrău*. *Totul a fost numai o glumă*, care însă în parlament și în întregu orașul a produs mare agitațiune.

DIVERSE.

Un tren cu pânze. S'au făcut experiențe foarte curioase pe linia Kansas-Pacific-Railway (America), ale cărei linii traversează șesuri pe o distanță considerabilă. Fie-care vagon era provădit cu un catard de 3 metri 30 cm. înălțime, purtând câte-o pânză triunghiulară cu 2 rășamătoare. Cu toate curbele, ce formeză linia, și cu toate că regulatorul mașinei era închis, trenul a putut ușor să ajungă o iute de 40 mile seu 66 chlm. pe oră, ceea ce este o viteză destul de mare, chiar și pentru America. Avem corăbii cu vapor, pentru ce nu am avea și tren cu pânze?

Cărțile postale. Scimă, că la 26 Ian. a. c. s'a serbat în Anglia aniversarea de 25 de ani a creării cărților postale. Acest mijloc de corespondență a fost propus în forma actuală în 1869 prin profesorul Hermann dela Academia militară din Wiener-Neustad, într'o scrisore adresată unui diar din Viena. Carta postală a fost inaugurată în practică în același an în Austria. În 1873 ea a fost adoptată de Germania și în 1880 prin Uniunea postală. Circulațiunea anuală întreține acum un miliard.

Cea mai mare carte din lume. Fără îndoială, că cea mai mare carte din univers este „Istoria războiului de secesiune“ (The War of Rebellion) a cărei publicare s'a început acum 22 de ani, de către guvernul Statelor-Unite, și aș e aproape de sfârșit. Această istorie constă din 103 volume în 8° și din ele 89 de volume s'au și tipărit. Fia-care din ele are o grosime de 7 centimetri și jumătate și se compune din 1000 de pagini și costă 20.000 de dolari, adică, odată opera complectă, va fi de 120.000 de pagini și va costa aproape două milioane de franci pe guvernul Statelor-Unite. Vor fi tipărite 11,000 de exemplare din această colosală istorie în 120 de volume, der e probabil, că nu se vor găsi numeroși cumpărători în public, căruia se va vinde această carte pe prețul de 6000 de lei fie-care volum. Această istorie este destinată în special pentru arhivele fiăcărui oraș din Statele-Unite.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Table with financial data from Vienna, including exchange rates for gold, silver, and various currencies like the Hungarian and Austrian crowns.

Table with financial data from Braşov, listing exchange rates for various currencies such as the Romanian leu and the Austrian crown.

Cursul pieţei Braşov.

Table with market prices for various goods in Braşov, including different types of flour, oil, and other commodities.

Nr. 2277—1894

PUBLICAŢIUNE.

Din partea Magistratului oraşului Braşov ca oficiu de meserii se aduce la cunoştinţa tuturor patronilor şi lucrătorilor aflaţi pe teritoriul oraşului, că conform § 26 din statul cassei cercuale pentru bolnavi sunt a se alege delegaţi pe 6 ani pentru edunare generală acasei cercuale pentru bolnavi şi anume din rândurile celor 2218 membri cu drept

de alegere, cari locuiesc pe teritoriul oraşului, 130 delegaţi, şi din rândurile tuturor patronilor după teritoriul oraşului 43 delegate. Alege ea se va face la „sfatu” oraşului. In 10 Martie a. c. la 3 ore p. m. vor alege lucrătorii cu şedule de votare 130 delegaţi ai lor, in 17 Martie 3 ore p. m. vor alege patronii delegaţilor 43.

Braşov, 24 Februarie 1894. 379,1—2 Magistratul oraşenesc.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll şi cu subserierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll in contra greutăţilor celor mai cerbicoase la stomach şi pânţec, in contra cărcilor şi arelei la stomach, constipaţiunei cronice, suferinţei de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor şi a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creşte mereu de mai multe decenii încôce.—Preţul unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificaţiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein şi sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire şi cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul şi sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trasu (frotat) alina durerile de soldină şi reumatism şi a altor urmări de răceală. Preţul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunţarea zilnică, cu deosebire importantă pentru copii de orice etate şi adulţi, asigură: ceaţă apă de gură conservarea sănătoasă şi mai departe a dinţilor. Preţul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principată prin

Farmacistul A. Moll, c. şi r. furnisor al curţii imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează zilnic prin rambursă postală.

La depozite se se ceră anumită preparatele provădute cu iscălitura şi marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite in Braşov: la d-nii farmacişti Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kelleman şi Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoşii, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

77,—40.

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Braşov, Strada Porţii Nr. 4. Colţul Târgului boilor.

Recomandă on. publică la casuri de morţe, aşezământul său de înmormântare bogat asortat in cari toate obiectele, atât sorte mai de rând, cât şi cele mai fine, se pot căpăta cu preţuri ieftine.

Comisune şi depou de sicriuri de metal ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metal şi de lemn de ştejar.

Depou de cununi pentru monumente şi plantici cu preţurile cele mai moderate.

Representanţă de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 şi cu 4 cai, precum şi un car funebru vântu pentru copii, precum şi cioclii.

Comande întregi se escută prompt şi ieftin, iau asupra-mi şi transporturi de morţi in străinătate.

In fine recomandă şi biroul meu mijlocitor procedându cu cunescuta-mi soliditate.

La casuri de morţe a se adresa la E. Tutsek.

4—*

Cumpăra la Schmied şi nu la Schmiedel. (Este un proverb.)

Acest proverb se potriveşte la stabilimentul meu cel mare, care cumpără cantităţi mari de marfă; având cheltuieli puţine pot vinde şi ieftin.

Mostre atragătoare pentru muşterii privaţi gratis şi franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai vedută până acum, pentru croitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian şi Dorsing pentru onoratul cleru stofe prescrie, pentru uniforme funcţionarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livre-uri, postavuri pentru biliarde şi mese de joc, loden obicnuită şi impermeabil pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălat, pleduri de voiaj dela fl. 4—14 etc.

Cine voiesc a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, er nu s'arţene eftine cari nu preţuesc nici câtă cusutul croitorului, se se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester, Austriei.)

Depozit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta in limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă şi englesă. 355,5—24.

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac

(fără nici o primejdie) in contra Neputinţei. Vindecarea anemicilor, a Sleitilor, etc.

INTINERIREA ŞI PRELUNGIREA VIETEI

Administraţia ELIXIRULUI GODINEAU la PARIS, 7, r. Saint-Lazare. BROŞURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găseşte ELIXIRUL GODINEAU la BUCUREŞTI, la Ilie ZAMFIRESCU, droghist; la JAŞI, la D.D. Fraţi KONYA, farmacişti;

la Galaţi: STALSKI, farmacist, la Ploieşti: la D-nii J. & T. CHRISTESCU, droghişti; la Roman: la D. I. WERNER, farmacist; la Tulcea, farmacia la „MINERVA.”

Grand Magasin „Au Prix Fixe”, BRÜDER HIRSCH & COMP., Viena, Graben Nr. 15.

Pentru SESONUL de PRIMĂVARA şi VARA avem un asortiment de totu exquisită şi foarte apreciat de Noveantes de stofe de lână negre şi in colori, Măfăsarii, veritabilu Pondis indianu, Creponne englesesci şi franţuzesci,

Table listing various fabrics and their prices, including items like Foulé Indienne, Serge-Kammgarn, and various types of wool and silk.

In salonele a etagiului prim a doua case, grandios şi magnific arangiate cu totu confortul, sunt espuse cele mai noue, şi mai de gustu modele originale de Toaletă, Bluse, Cosecţiuni precun şi pălării de dame, asupra cărora cu doosebire atragemu atenţia on. Dōmne.

In etagiul alu doilea ateliere proprii unde sunt cele mai validate puteri angiate.

In localităţile suferane, un asortiment grandios de Covore, perdele de paturi, perdele de dantele şi stofă, Portiere diferite, Plapane de flanelu, cumu şi de vară, Garniture de patu şi masă etc. etc.

Renumele vestit alu firmei noastre garantăză pentru executarea reală a comandelor cu preţurile fixe şi cele mai ieftine.

Grand Magasin „AU PRIX FIXE” este celu mai mare şi mai bogat asortat in Monarchia Austro-Ungară, din care cauza una din rarităţile Vieni.

Jurnale de moda pompos ilustrate

colecţie completă de mostre la cerere franco.